Poslovni broj: Kžzd-26/2022-5

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Rijeci, kao drugostupanjski sud u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Srebrenke Šantić predsjednika vijeća te Saše Cvijetića i Sandre Juranović članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Dragane Umiljenović, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Davora Brozovića zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 2. i dr. Kaznenog zakona (" Narodne novine" broj 125/11, 144/12 - dalje: KZ/11), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i okrivljenog Davora Brozovića podnesenim protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja Kzd-49/2020-31 od 23. ožujka 2022., u sjednici održanoj 5. studenog 2025.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika i optuženog Davora Brozovića kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1.Pobijanom presudom Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja Kzd-49/2020-31 od 23. ožujka 2023. proglašen je krivim optuženi Davor Brozović da je počinio kazneno djelo protiv osobne slobode – prijetnjom iz članka 139. stavka 2. KZ/11 za koje mu je temeljem istog članka utvrđena kazna zatvora od tri mjeseca, i dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom djetetovih prava iz članka 177. stavka 2. KZ/11, za koja su mu temeljem istog članka za svako djelo utvrđene kazne zatvora od po šest mjeseci, te je za ta djela uz primjenu članka 51. stavka 1. i 2. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Na temelju članka 56. stavka 1., 2. i 3. KZ/11 optuženom Davoru Brozoviću je izrečena uvjetna osuda pa mu se izvršenje izrečene jedinstvene kazne zatvora odgađa za vrijeme od dvije godine, te se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako optuženik u tome roku ne počini novo kazneno djelo. Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (NN br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13,145/13,152/14, 70/17 i 126/19 – ZKP/08), optuženi Davor Brozović je dužan

platiti troškove kaznenog postupka i to paušalnu svotu u iznosu od 1.000,00 kn (tisuću kuna), dok se na temelju članka 148. stavka 6. ZKP/08 oslobađa obveze naknade ostalih troškova kaznenog postupka.

2. Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o troškovima kaznenog postupka, s prijedlogom da Županijski sud u Rijeci pobijanu presudu preinači u odluci o troškovima kaznenog postupka te optuženog Davora Brozovića obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka u cijelosti.

2.1. Žalbu je podnio i optuženi Davor Brozović putem branitelja Milorada Komadine, odvjetnika iz Novog Vinodolskog, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te odluke o kazni, s prijedlogom da županijski sud pobijanu presudu preinači na način da optuženika oslobodi optužbe.

3. Žalbe nisu osnovane.

7. Naime, optuženi Davor Brozović pobija presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, jer da je izreka presude proturječna razlozima presude te o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza danih u postupku i samih tih iskaza, čime ukazuje na povredu iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.

7.1. Međutim, suprotno takvim navodima u žalbi, ovaj drugostupanjski sud navedenih proturječna u presudi nije našao, te je utvrdio da izreka prvostupanjske presude ima jasan i odgovarajući opis kaznenog djela s njegovim objektivnim obilježjima, kao i u subjektivnom pogledu, o kojim okolnostima su u obrazloženju prvostupanjske presude iznijeti jasni, razumljivi i dostatni razlozi koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, te o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza danih u postupku i samih tih iskaza.

7.2. To što žalitelj smatra kako provedeni dokazi, suprotno utvrđenjima prvostupanjskog suda ne upućuju na zaključak da je optuženik počinio predmetna kaznena djela, ne čini presudu nejasnom i proturječnom niti se ne radi o navedenoj postupovnoj povredi jer se radi o činjeničnim utvrđenjima prvostupanjskog suda koje žalitelj ne prihvaća i u stvari presudu žalbom pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, iz kojeg osnova se također žali, ali prema ocjeni ovog suda neosnovano.

8. Naime, suprotno navodima u žalbi optuženog Davora Brozovića koji dovodi u pitanje zaključak prvostupanjskog suda kojim prihvaća iskaz svjedokinje Suzane Brozović, smatrajući da taj iskaz nije potkrijepljen svjedočkim iskazom Natali Mešićek Marušić i Drage Davidovića, te da je presuda donesena samo na temelju tog jednog dokaza koji ne može predstavljati temelj za osuđujuću presudu, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, za što je dao jasne i razumljive razloge koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

9. Naime, suprotno navodima u žalbi, u pravu je prvostupanjski sud da u odnosu na kaznena djela iz članka 177. stavku 1. KZ/11 i iz članka 139. stavka 2. KZ/11, proizlazi da je Suzana Brozović iskazivala detaljno i okolnosno, kako u prethodnom postupku, tako i na raspravi, opisujući ponašanje svog supruga optuženog Davora Brozovića na način da je pred djecom fizički nasrtao na nju, omalovažavao je i

vrijeđao, govorio da će biti mrtva, te je njoj i djeci predbacivao da puno žderu, te dodatno izgovorio riječi prijetnje „Znat ću na koga ću ispaliti šest metaka“ kako ga se tereti, pri čemu da u početku kad je optuženik prema njoj pred djecom bio nasilan dijete je doživljavalo astmatične napade te su ga se djeca bojala i bježala od njega. Isto tako je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je iskaz oštećene Suzane Brozović potkrijepljen i drugim dokazima. Naime, proizlazi da su oboje, odnosno i optuženik i oštećenica prekršajno osuđivani zbog prekršaja iz članka 20. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji upravo u inkriminiranom razdoblju u ovom postupku i to zbog verbalne agresije u nazočnosti oba ili jednog djeteta, kao da i iz izvješća nadležnog centra za socijalnu skrb, a dijelom i iz iskaza svjedokinje Natali Mesiček Marušić, proizlazi da se roditelji učestalo svađaju u kojim situacijama djevojčice odlaze u svoje sobe, a što su sve okolnosti koje dijelom ukazuju na postupanje njih oboje, pa dakle i optuženog Dalibora Brozovića, koji dokazi su pravilno razmatrani u ukupnosti s iskazom Suzane Brozović, a glede postupanja optuženog Davora Brozovića tempore criminis. Pored toga na isto ukazuje i medicinska dokumentacija za mlt. Anitu Brozović da je ista hitno hospitalizirana zbog konvulzija, da je dovedena u pratnji oba roditelja koja se svađaju u bolnici kao i da je mlt. Anita izgubila svijest za stolom prilikom svađe roditelja o čemu obavještavaju i policiju i centar, kao i izvješće Centra iz kojeg proizlazi proizlazi da dolazi do sukoba između Davora Brozovića i Suzane Brozović u prisutnosti djece uzrokovanih financijama, prilikom svađe djeca se povlače u sobu. Pri tome, svjedokinja Natali Mesiček Marušić opisuje posredna saznanja međusobnim svađama oboje roditelja, i o onome što je u Centru za socijalnu skrb govorila Suzana Brozović, ali i saznanja od njihove djece o svađama, pa takav iskaz upravo dijelom glede postojanja tako opisanih odnosa, potvrđuje iskaz oštećenice, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud. Također, iz iskaza oca oštećene, Drage Davidovića, proizlazi da on ne zna što se zbiva između njih i misli da je odgoj od strane roditelja normalan, ali ipak navodi da su problemi između optuženika i oštećenice počeli vezana za kredit kada u svakoj obitelji dolazi do sukoba te da nema muža i žene koji se nisu prepirali i svađali a da treba uzeti u obzir i njihovu narav. Stoga je u pravu prvostupanjski sud da takvi iskazi svjedoka potvrđuju djelomično iskaz oštećenice Suzane Brozović, te ga svakako ne isključuju, kao što pored opisanih utvrđenja, okolnost zdravstvenog stanja oštećenice u vidu poremećaja ličnosti, ne isključuje istinitost i vjerodostojnost njenog iskaza.

9.1. Stoga je, protivno navodima u žalbi, pravilan zaključak prvostupanjskog suda o postojanju namjere i svijesti optuženog Dalibora Brozovića o radnjama koje poduzima i posljedicama koje one uzrokuju.

9.2. Naime, kod postojanja agresije u smislu da optuženik i oštećenica izmjenjuju prijetnje, uvrede i psovke u nazočnosti djece, što je prvostupanjski sud uz činjenicu da je oštećenica u garderobi pronašla pištolj, izgovorio riječi „ Znat ću na koga ću ispaliti šest metaka“, koje riječi su uz navode oštećenoj da će umrijeti i po stajalištu ovoga suda u objektivnom smislu pogodne za izazivanje straha ili uznemirenosti, te kada se isto poveže s činjenicom njihovih međusobnih odnosa i ponašanja optuženika u inkriminiranom razdoblju, tada su namjera i svijest postupanja počinitelja pravilno razmatrani na način da se ostvaruje namjera i svijest u odnosu na radnje koje optuženik poduzima i posljedicama koje one uzrokuju, a bez obzira čini li i njegova supruga neke radnje, slijedom čega je u pravu prvostupanjski sud da je opisanim ponašanjem optuženik ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela iz članka 177. stavku 1. KZ/11 i iz članka 139. stavka 2. KZ/11 za koja ga je proglasio krivim.

10. Pri tome je prvostupanjski sud prilikom odabira vrste i visine kaznene sankcije pravilno postupio u smislu članka 47. KZ/11, obrazlažući stupanj krivnje, kriminalnu količinu i nastupjelu posljedicu, te polazeći i od svrhe kažnjavanja, uz činjenicu optuženikove dosadašnje neosuđivanosti kao olakotne okolnosti, te jačine ugrožavanja zaštićenog dobra u vidu počinjenja na štetu supruge, ali i maloljetne djece, te duljine trajanja takvog postupanja, pravilno utvrdio da će se upravo kaznenom sankcijom na koju je osudio optuženika, ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11 odnosno utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela.

11. Konačno, protivno navodima u žalbi državnog odvjetnika, pravilno je prvostupanjski sud cijeneći i složenost i trajanje kaznenog postupka te optuženikovo imovno stanje, isto dostatno obrazloživši, obvezao optuženika na plaćanje troškova kaznenog u paušalnom iznosu primjerenom istim okolnostima, te ga iz istih razloga oslobodio obveze plaćanja ostalih troškova.

12. Slijedom navedenog, a kako ispitivanjem prvostupanjske presude u skladu s člankom 476. stavak 1. ZKP/08., nisu utvrđene povrede na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju članka 482. ZKP/08 odlučiti kao u izreci ove presude.

Rijeka, 5. studenog 2025.

Predsjednik vijeća

Srebrenka Šantić

Broj zapisa: **9-3088c-d24fa**

Kontrolni broj: **085db-69f07-ecb3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.